

jeg, der er Grund til at opholde sig videre ved den.

Med Hensyn til Flertallets Stilling kan jeg kun takke for, at man vil anbefale at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra min Haand. Jeg synes ikke, at det ærede 11te Medlem for Hovedstaden (Svend Koch) var rigtig heldig med sin ironiske Bemærkning om, hvor overmaade heldig jeg maatte siges at have været, naar jeg — saaledes som det er udtrykt i Betænkningen — har formaaet paa en Prik at træffe Fiskernes og Fiskehandlernes Ønsker i denne Sag. Jeg synes, alt dette er gaaet meget naturligt til. Efter at jeg har erfaret, at Fiskerihavnen ikke kan tages i Brug, fordi saavel Fiskerne som Fiskehandlerne gør væsentlige Indvendinger mod dens nuværende Indretning, og fordi navnlig Fiskerne vægrer sig ved at lægge deres Fiskebaade derude, giver jeg Vandbygningsdirektøren Ordre til, under Udarbejdelsen af de Forslag, han maatte anse for nødvendige for at afbøde Ulemperne i Havnen, at træde i Forhandling med Fiskeriforeningens Bestyrelse og med Fiskehandlerne og derefter at fremkomme med et Forslag, som de i Forening maatte anse for at være det bedste. Det forekommer mig, at dette er en meget naturlig Fremgangsmaade, og det kan derfor ikke undre, at det Forslag, som Ministeriet har fremsat, virkelig finder Tilslutning hos Fiskeriforeningen.

Derimod maa jeg beklage at maatte tage Afstand fra Flertallets Bemærkninger i Betænkningen, i sidste Stykke, at man vil kunne tiltræde, „at det i Bemærkningerne til Lovforslaget, sidste Stykke, nævnte Slæbested flyttes saa langt mod Nordvest, at der senere i dette nordvestlige Havnebassin kan bygges en ny Anlægsmole“. Efter at Flertallet har givet denne Tanke Udtryk i Betænkningen, har jeg forhørt mig om dette Spørgsmaal, saavel hos Vandbygningsdirektøren som hos Fiskeridirektøren, og begge disse to Mænd advarede paa det bestemteste mod at foretage denne Flytning af Slæbestedet, fordi den vilde medføre overmaade store praktiske Vanskeligheder i den daglige Afbenyttelse af Havnen og af det Fiskepakhus, som knytter sig til Havnen. Dette Fiskepakhus' Beliggenhed er blevet bestemt, efter at Rigsdagen i sin Tid vedtog den Bevilling paa 420 000 Kr., hvori der findes optaget en Post til Udvidelse af det nuværende Slæbested. Fiskepakhuset er altsaa blevet anbragt i Overensstemmelse med den Forudsætning, man den Gang gik ud fra: at Slæbestedet

skulde udvides paa den nuværende Plads. Det vil derfor komme til at virke meget uheldigt, blandt andet derved, at det stærkt vil forøge Afstanden mellem Slæbestedet og de forskellige Rum i Fiskepakhuset, hvis man foretager nogen Forandring der. Jeg maa altsaa for mit Vedkommende tage Afstand fra at foretage den Forandring i Udførelsen af Bevillingen paa de 420 000 Kr. Da imidlertid denne Indrømmelse fra Flertallets Side overfor Mindretallet, saa vidt jeg har forstaaet, udelukkende er gjort for at vinde Mindretallet for Flertallets Anskuelse, og da dette aldeles ikke er lykkedes, kan jeg ikke se rettere, end at Flertallet med god Samvittighed kan opgive denne Tilnærmelse til Mindretallets Standpunkt.

Fra Mindretallets Side er der stillet nogle Ændringsforslag, som motiveres med, at man paa den Maade, i hvert Fald til en Begyndelse, slipper meget billigere, end hvis man følger Regeringens Forslag. Det er nu fra forskellige Sider blevet paavist, at dette aldeles ikke er Tilfældet. Hvis det viser sig — hvad Mindretallet altsaa ikke er sikker paa —, at Uroen i Havnen vedbliver, saa erkender Mindretallet, at man kan gaa videre med forskellige Foranstaltninger, men disse Foranstaltninger tilsammen vil blive saa kostbare, at man akkurat lige saa godt kan følge Regeringsforslaget, saaledes som det nu foreligger. Der er skelnet mellem Foranstaltninger, som har til Hensigt at afhjælpe Uroen i Havnen, og Foranstaltninger, som har til Hensigt at tjene til Opbevaring af og Forsendelse af Fisken. Om de to omstridte Dækmoler, G og H — dem, som Mindretallet ønsker skal udgaa —, er der imidlertid at sige, at de i Virkeligheden tjener begge Formaal. Foruden det, at de skal afhjælpe Uroen i Havnen, er det, som angivet i Forslaget, deres Formaal at tjene til Optagning af Hyttefæde, som skal være let tilgængelige for Fiskerne, naar de kommer ind i Havnen med deres Fangst. Disse Dækmoler opfylder altsaa begge disse Formaal, og det forekommer mig, at man fra Mindretallets Side i meget høj Grad ser bort fra Nødvendigheden af disse Dækmolers Tilstedeværelse som Opbevaringssteder for Hyttefæde. Dette er saa meget mere beklageligt, som det just er det, man fra Fiskernes og Fiskehandlernes Side i saa høj Grad lægger Vægten paa; man opfatter disse Dækmoler ikke blot som værende af Betydning for at dæmpe Uroen i Havnen, men man opfatter dem som en Art nødvendigt Inventar i Havnen. Forholdet vil da ogsaa være dette, at naar Fiskerne ikke kan faa denne Opbeva-